

ÇAĞLAYAN

ATATÜRK ANADOLU LİSESİ OKUL E-DERGİSİ

2022

İmtiyaz Sahibi

İsmail BAŞ
(Okul Müdürü)

Editörler

Ali ALTINSOY
Galip TEBER

Yazar Kadrosu

Havva Nur DUMAN
Azra ÖZKALKAN
İlknur ELAMAN
Asya KARAGÖZ
Yağmur KARADEMİR
Aleyna KELEŞ
Zehra IŞIK
Ceren ARSLAN
Seda Nur KAMIŞ

Dizayn

Melih DEMİRCİEL

Değerli okurlarımız,

Aylar boyu süren yoğun, yorucu ve özverili yaptığımız çalışmaların bir ürünü olan dijital dergimizi sizlerle buluşturmanın mutluluğu içerisindeyiz. Her sayfada ayrı bir emeğin yer aldığı düşünmenin ve çalışmanın ürünü olan dergimiz, tamamıyla Türk Dili Edebiyatı öğretmenimiz Ali ALTINSOY rehberliğinde öğrencilerimizin ortaya koymuş olduğu eserlerden ibarettir. Özellikle öğrencilerimizin girişimci istekli ve çalışkan tutumlarla ortaya koydukları bu emeğin karşılığı hiç şüphesiz siz değerli okurlarımızın ilgi ve takdirleri olacaktır. Uzun süren bir salgın döneminden sonra öğrencilerimizin okumaya ve yazmaya olan ihtiyaçları üst noktaya ulaşmıştır. Bu açığı ortadan kaldırmak için İl Milli Eğitim Müdürlüğümüzün planladığı yazarlık atölyesi kurslarına ilk müracaat eden okul olduk. Önemli sayıda öğrencimiz bu çalışmaya katılmak istedi. Bu bizim için çok sevindirici bir gelişmeydi. Şubat ayı ile beraber başladığımız yazarlık atölyesinde bugüne kadar yapılan yazma çalışmalarının örnekleri ile okulumuzda yapılan faaliyetlerin örneklerini bu dergimizde göreceksiniz. Hepinize iyi okumalar diliyorum.

İsmail BAŞ

VE MEZUNİYET

2022 Mezunlarımızı vermenin gururunu yaşıyoruz. 1972 yılında eğitim vermeye başlayan okulumuz 50. mezunlarını verdi. 9 Haziran'da velilerimizin ve okulumuzda görev yapan eski idarecilerimizin de katılımıyla coşkulu bir mezuniyet töreni gerçekleşti. Ali ALTINSOY ve Gülşen ÖZTÜRK koordinatörlüğünde gerçekleşen programa, önceki yıllarda mezun olan öğrencilerimiz de katıldı. Konuşmalar ve halk oyunu gösterileri yapan mezun öğrencilerimiz duygusal anlar yaşattı. Mezun olan öğrencilerimizi tebrik eder, emeği geçen veli ve öğrencilerimize teşekkür ederiz.

MEZUN ADAYLARINA KAHVALTI

12. Sınıf öğrencilerimize öğretmenlerimizin katkıları ve katılımlarıyla kahvaltı verildi. YKS sınavı öncesi mezun adaylarımıza moral ve motivasyon amaçlı bir kahvaltı organizasyonu gerçekleştirildi. Yılmaz SARIKAYA ve Fadime ACET'in koordinesiyile organize edilen kahvaltıda öğrencilerimizin hazırladığı videolar gösterildi. Duygusal anların yaşandığı kahvaltıda son defa öğrenci ve öğretmenlerimiz bir araya gelmiş oldular.

2023 YKS EYLEM PLANI HAZIR

Önümüzdeki yılın 12'leri çok şanslı. Atatürk Anadolu Lisesi 2023 YKS Eylem Planını hazırladı. Eylem planı hakkında açıklamalarda bulunan Okul Müdürü İsmail BAŞ bu bağlamda şunları söyledi: Öğrencilerimiz 12. sınıfa geçtiklerinde bir arayış içerisine giriyorlar. Kimileri açık liseye geçerken kimileri de etüt merkezlerine başvurmak zorunda kalıyor. Genellikle her iki tercih de iyi sonuçlar vermiyor. Bizim okulumuzda bir öğrencinin iyi bir bölüm kazanabilmesi için her türlü imkan ve ortam mevcut. Önümüzdeki yıl için de her türlü hazırlığımızı şimdiden yaptık ve öğrencilerimize buradan ilan ediyoruz.

- Her hafta bir deneme sınavı
- Her dersten DYK desteği
- Doğru kaynak rehberliği
- Her dersten öğretmen nezaretinde test çözüm saatleri
- Rehberlik seminerleri
- Meslek tanıtım günleri
- Üniversite gezileri bu eylem planında öne çıkan maddeler. Öğrencilerimize şimdiden başarılar dilerim.

ATA TOHUMU PROJEMİZ GERÇEKLEŞTİ

Ata Tohumundan Organik Tarıma projemiz kapsamında atadan kalma tohumları ilçe, kasaba ve köylerden toplayarak okulumuzda yetiştirdiğimiz fidelerden 3800 adet domates ve biber fidelerini Cumhuriyet Caddesi'nde Sayın Valimiz Ali ÇELİK'in katılımlarıyla vatandaşlarımıza ücretsiz olarak dağıttık. Birçok şube müdürümüzün de katılımlarıyla gerçekleştirdiğimiz dağıtıma vatandaşlarımız yoğun ilgi gösterdi. Projenin yürütücüsü Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni Galip TEBER ve öğrencilerimiz geri kalan fideleri de okulumuz bahçesinde toprakla buluşturarak projenin son ayağını gerçekleştirmiş oldular.

KUTÜ'L AMARE ZAFERİ

Birinci cihan harbinde Çanakkale'den sonra kazandığımız en şanlı zaferlerden biri olan Kutü'l Amare'nin 106. yıl dönümü, okulumuz Tarih Öğretmeni Süleyman Ünal rehberliğinde tüm sınıflarımızda çeşitli etkinlikler ile kutlandı. Zaferi anlatan videolar izlendi. Duvar gazetesi hazırlandı.

İYİLİK OLSUN

Yeşilay Kulübü programında bu ayki konumuz yakın çevremizde bulunan bakıma muhtaç ve yaşlı bir kişiyi ziyaret etmektir. Bu ayın Ramazan'a denk gelmesi sebebiyle "Ramazan paylaşmaktır" düsturundan yola çıkarak, okulumuza yakın çevrede oturan bir teyzemize, Yeşilay Kulübü danışman öğretmeni Ayşe EKİN ve öğrencileri ile birlikte erzak kolisi hazırlayıp teslim ettik. Teyzemizin yanında kalan torununa da bayramlık kıyafetler aldık. Ailemiz, öğrencilerimize çok teşekkür ederek mutluluklarını dile getirdi. Emeği geçen herkese şükranlarımızı sunuyoruz.

VEFA ZİYARETİ

Okulumuz Resim öğretmeni Bayram İRKiÇATAL rehberliğinde öğrencilerimiz, önemli kültür değerlerimizden birisi olan Saray mahallesinde bulunan Evliya Çelebi Müzesine ziyarette bulundu. Kütahyalı dünyaca ünlü seyyah, ilim adamı, tarihçi, yazar ve halk bilimci Evliya Çelebi'nin (1611-1683) doğduğu ev, Kütahya Belediyesi ve Kütahya Evliya Çelebi Kültür Hizmet ve Tarihi Eserleri Onarma Derneği'nin destekleri ile Dedesi Kara Ahmet Bey'in türbesinin yanına yeniden yaptırılmıştır. Konağın yanında yer alan eski yapı da Kütahya Belediyesi tarafından kamulaştırılarak geleneksel el sanatlarımızın yaşatılacağı bir merkez haline getirilmiştir. Bu vesile ile yaptığımız ziyarette öğrencilerimizin hem bu müze ve kurs binalarını gezmeleri hem de önemli bilgiler edinmeleri sağlanmıştır.

TAKIMINI SEÇ

Sayın Cumhurbaşkanımızın kıymetli eşleri Emine Erdoğan himayelerinde hayata geçirilen "Sıfır Atık Projesi" kapsamında okulumuz Sağlık, Temizlik ve Beslenme Kulübü öğrencileri Almanca Öğretmeni Hande Aydın öncülüğünde okul çapında bir kampanya başlattı. Taraftarı oldukları takımların renkleri ile süslenen geri dönüşüm kutuları sayesinde öğrencilerle bir farkındalık oluşturulmak istendi.

OKULDAN HABERLER

HER OKULDA BİR YUVA

Her Okulda Bir Yuva projemizin devamı olarak 11. sınıf öğrencilerimizin elleriyle yaptıkları barınakları okulumuzun bulunduğu mahalle civarındaki belirli noktalara bıraktılar. Emeği geçen öğrencilerimizi gönülden tebrik ediyoruz.

ANLAMLI ZİYARET

Okulumuz 11/E Yabancı Diller Kulübü İngilizce Öğretmeni Burhan Kara rehberliğinde anlamlı bir ziyaret gerçekleştirdi. Dünya Otizm Farkındalık Gününde özel çocuklarımızı Kütahya Özel Uygulama Okulunda ziyaret ettiler. Bu anlamlı ziyarette duygusal anlar yaşandı.

TARIM ÖNEMLİ

Okulumuz Edebiyat Öğretmeni Galip Teber rehberliğinde "Ata Tohumundan Organik Tarıma" projemiz başlamıştır. Tarıma katkı sağlamak amacıyla ata tohumundan organik fideler yetiştirilerek bunları halkımıza dağıtmayı arzu ediyoruz. Emeği geçen öğrencilerimize ve öğretmenimize teşekkür ederiz.

OKÇULUKTA İL ŞAMPİYONU

İlimizde düzenlenen Okmeydanı Okçuluk Sahasındaki turnuvada okulumuz 11. sınıf öğrencisi Cihad Emir Yıldız gençler kategorisinde makaralı yaylarda 592 puan toplayarak il birincisi olmuştur. Kıymetli öğrencimizi ve emeği geçen öğretmenlerimizi tebrik ederiz.

KÜTÜPHANE TANITIM GEZİSİ

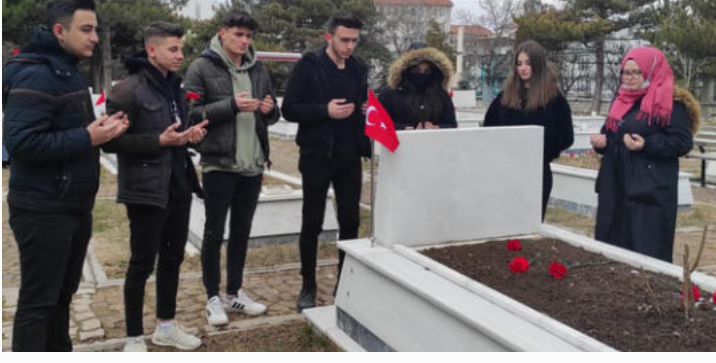
Kütüphaneler haftasında okulumuz Edebiyat Öğretmeni Ahmet Kaçmaz rehberliğinde Kütüphanecilik Kulübü Vahit Paşa Halk Kütüphanesine gezi düzenlemiştir. Kitap okuma bilinci açısından çok verimli bir ziyaret olmuştur.

DARTTA ŞAMPİYONLUK

Kütahya'da il birincisi olan dart takımımız Uşak'ta düzenlenen Okul Sporları Dart Müsabakaları Bölge Finallerinde ekibimiz Genç Kızlar kategorisinde dereceye girerek bölge 3.sü olmuş ve Konya'da düzenlenecek olan Türkiye Finallerine gitmeye hak kazanmıştır. Öğrencilerimizi ve öğretmenimiz Hasan GÖKKAYA'yı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

OKULDAN HABERLER

ŞEHİTLERE VEFA ZİYARETİ

18 Mart Şehitleri Anma Haftası Etkinlikleri kapsamında okulumuz din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenlerimiz öncülüğünde öğrencilerimiz Hava Şehitliğini ziyaret ederek aziz şehitlerimizin ruhlarına Fatiha okudular.

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Çanakkale Deniz Zaferinin 107. yıl dönümü ve şehitleri anma haftası etkinlikleri kapsamında okulumuz Edebiyat Öğretmeni Ali Altınsoy rehberliğinde bir program düzenlendi. Emeği geçen öğrencilerimize ve öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz. Vatanın felahı için canlarını vermiş aziz şehitlerimize Allah'tan rahmet diliyoruz. Ruhları şad olsun.

TIRMANMADA ŞAMPİYONLUK SEVİNCİ

İlimizde yapılan spor tırmanışı yarışmalarında A ve B kategorilerinde kız takımlarımız il şampiyonu, B kategorisi erkek ve B kategorisi karma takımlarımız il 2. si olmuştur. Böylelikle Trabzon'da yapılacak Türkiye finallerine gitmeye hak kazanmışlardır. Öğrencilerimizi ve emeği geçen Beden Eğitimi Öğretmenimiz Hasan Gökçaya'yı tebrik ederiz.

BİR ŞAMPİYONLUK DA BOKSTA

Karabük'te düzenlenen liseler arası gençler boks şampiyonası B grubunda öğrencilerimizden Emir Cihan Kaya 75 kiloda Türkiye şampiyonu, Mustafa Burak Kaya ise 70 kiloda Türkiye üçüncüsü oldu. Öğrencilerimizi tebrik eder başarılarının devamını dileriz.

HAVALI SİLAHLAR TURNUVASINDA DERECELER

Liseler Arası Havalı Silahlar Atıcılık Bölge Şampiyonasında öğrencilerimizden Fatmanaz Arslanhan tüfek kategorisinde birinci oldu. Hasan Arslanhan ise tabanca kategorisinde ikinci oldu. Öğrencilerimiz dereceye girerek Türkiye şampiyonasına gitme hakkı elde ettiler. Öğrencilerimizi tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

MESLEK TANITIM ETKİNLİĞİ

Okulumuzda meslek tanıtımı programı gerçekleştirilmiştir. Okulumuz 12. sınıf öğrencilerine yönelik lisans ve önlisans programlarından mesleklerin tanıtımları yapılmıştır. Okulumuz Kimya Öğretmeni Meltem ERÇETİN her alandan okulumuzun seviyesine uygun meslekleri tanıtmakla birlikte hangi program için kaç net lazım olduğunu anlattı. Sağlık Bilimleri Üniversitesi Evliya Çelebi Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Acil Tıp Teknisyeni olarak görev yapan Nazife DEMİR kendi mesleği ile ilgili tanıtım yaptı. Öğrencilerimiz tarafından ilgiyle dinlenen program olumlu izlenimler bırakmıştır.

YAŞAMAK ÜSTÜNE

Yaşamak; yaşamak değildir her zaman... Yaşlanmaktır. Gözlerin yaşlanmasıdır bazen tane tane, gençken aynada bakmaya doyamadığımız yüzün kırış kırış olduğunu izlemektir. Gözlerine çöken yorgunluk, saçlara düşen aklardır bazen... Dizler tutmamaya başladığı zaman anlarsın koşmanın ne kadar değerli olduğunu...

Yaşamak; anlamı olmayan şeyleri açıklamak, olmayan bir şeyi aramak, sonu gelmeyecek bir yola çıkmak gibidir. Bir o kadar anlamlı, bir o kadar da anlamsızdır aslında... Yaşamak, teslim olmaktır. Kendimizi hazır sandığımız her sorunun cevabını aslında yaşarken öğrenmektir. Tecrübedir. Her sabah kalkıp aynaya baktığımızda farklı bir ben görmeliyiz, monotonluktan uzaklaşmış ve yaşamaya dair bir şeyler olmalı... Çiçekler nasıl sulanmadığında soluyorsa, insan ruhu da böyledir. Kiminin savaşı başlamadan bitmiş, kimi hiç savaşmamış, kimi ise savaşmaktan hep korkar olmuştur. Sokağın gürültüsünden doğar tüm korkular, doğanın sessizliğinde bulur iç huzurunu, ellerin renk renk boya olduğu zaman anlarsın sanatın neler kattığını, bir şarkı sözünde kendini bulduğunda kulak asarsın

hayata ve bir insana sarıldığın zaman anlarsın ne kadar savunmasız olduğunu...

Bir insana dokunmak, ruhuna dokunmaktır. Yaşamımıza anlam katan şeylerin temelidir bunlar. Kuşların civıltısına kulak asmamış, toprağın kokusunu içine çekmemiş, sabahın ilk ışıklarında çarşaf gibi olan denize hiç uzanmamış insan neler kaybettiğini bilse ne yapardı kim bilir?

Bugünkü aklım olsa diye başlayan cümleler vardır. Pişmanlık, en karanlık gecelerin çıkmaz sokağıdır. İnsanın kendi kendine kazdığı kuyuya bir hançer saplayarak atlamasıdır. İnsan 70'li yaşlarında da yetişebilir mi hayata? Bana kalırsa hayatı yaşamak pastadaki mum sayısının artmasıyla olmuyor... Aynı şairin dediği gibi 'Yetmişinde bile mesela zeytin dikeceksin, ölmekten korktuğun halde ölüme inanmadığın için.'

Düşerim korkusuyla koşmaktan vaz mı geçmeliyiz?

"Bence hayat şiir gibidir." dizelerdeki sözcüklerimiz ise o hayatı nasıl yaşadığımızı anlatır. Sizi siz yapan şeylere ve anılarınıza sınırsız sarılın. Ve unutmayın, 'Tüm korkularınızın kahramanı olduğunuzda, işte o zaman yaşıyorum diyeceksiniz.'

Aleyna KELEŞ (11/B)
ATATÜRK ANADOLU LİSESİ

YETİŞKİNLERE MEKTUP

Sayın yetişkinler, ben memleketimin herhangi bir lisesinde herhangi bir öğrenciyim. Bizi “Z kuşağı” adı altında genelleştirip sürekli “Gençlik nereye gidiyor?”, “Gençler ne yapmaya çalışıyor?”, “Gelecek ne olacak?” türünden yakınıyorsunuz.

Gençliğin bir yere gittiği yok. Biz sizin kurduğunuz sisteme ayak uydurmak isterken kısacık olan ömrümüzün baharında savrulup gidiyoruz, soluyoruz, çürüyoruz.

Hani “Gelecek nereye gidiyor?” diye soruyorsunuz ya, aslında geleceği belirleyecek olan bizler değiliz. Lütfen “Gençlik gelecektir.” gibi söylemlerde bulunup üzerinizdeki yükü bize yüklemeye çalışmayın.

Bizi sizler yönlendiriyorsunuz. Mimarlık okuyan bir abimi/ablamı ele alıyorum. Okuldan mezun olduğunda bir market çalışanı olacaksa bu bizlerin suçu değil, sizlerin suçudur.

Biz hayatımıza yön vermek için yıllarca dirsek çürütürken, sizler bizi birer deney gibi görüp, bulduğunuz yeni sistemleri üzerimizde deniyorsunuz. Her sene değişen sistemler işe yaramayınca Z kuşağını günahkar ilan ediyorsunuz.

15 Temmuz günü karanlık bir gecede insanların üzerine bomba yağdıranlar kaç yaşındaydı. Ya da onlara o üniformaları giydirenler, hangi üniversitenin öğrencileriydi.

Sınav sorularını göz göre göre çalanların günahını da biz gençlere mi yükleyeceksiniz?

Şu an dünyada bir sürü savaş var. Bu savaşları çocuklar ya da gençler çıkarmıyor. Biz küçükken barışı öğrenmiyorsak bu da sizin suçunuz değil midir? Hep “Ağaç yaşken eğilir.” atasözünü kullanıyorsunuz ya, siz o ağacı yaşken kesiyorsunuz, suçu da bize yüklüyorsunuz.

Müzik zevkimizi, giyiniş tarzımızı yanlış buluyorsunuz. Örneğin pop müzik tarzını beğenmeyip saçma buluyorsunuz. Ama o müzik insanın ahlaki değerlerine zarar vermiyor. Peki ahlaksız, aile kavramı olmayan, evliliği oyuncakmışçasına konu alan TV dizilerini çekenler hangi lisede okuyor. Onlara reyting rekorlarını kırdıranlar da mı Z kuşağı?

Her yere betonlar dikip o betonların arasında çiçek açmamızı bekliyorsunuz. Gerçek şu ki hiçbir çiçek betonların arasında güneş ışığı ve su alamaz. O güzel taç yapraklarını dünyaya sergileyemediği için ölür.

Bizlere sürekli sorumluluklar yüklüyorsunuz ama sizin sorumluluklarınız ne alemde acaba. Güzel ülkemde bizden beklediğiniz erdemleri nedense siz hiç göstermediniz.

Bize geleceği siz kurtaracaksınız gibi tırışkadan klişelerle gelmeyin lütfen. Siz bugün mahvederken bizden yarını kurtarmamızı beklemeyin. Kalın sağlıklıca.

ADALET

İnsanlar arasında fark var mıdır? Evet vardır, maalesef. Yaşanılan toprak, solunulan hava aynı olsa da, hayatlar farklı. Köhne ve yaşlı bir dünya üzerinde kısacık ömürler sürüp, asırlarca anlatılacak haksızlıklara zulümlere imza atan medeni insanlarız işte. Sözü ettiğimiz bu medenilik yaşanılan hayatları farklı kılmakta ne yazık ki.

Aylan bebeklerin mülteci olup da yolunu arayan bir dalga gibi karaya vurduğu, ülkelerinde sadece savaşları değil çocukluğunu da bırakıp gitmek zorunda kalan insanların olduğu 21. yüzyıl dünyasında, insanların farklı olmadığını, eşit olduklarını söylemek çok mantıklı gelmiyor. Haklı olanın güçlü olduğu değil, güçlü olanın haklı olduğu bir insanlık aleminde yaşıyoruz. Öyle olmasaydı, 8.5 milyonluk İsrail, 1.5 milyarlık İslam alemine rağmen Kudüs zulmünü yaşatabilir miydi? Öyle olmasaydı yaşamak için, sadece yaşamak için güçlü olanlara sığınmak isteyen milyonlarca insan olur muydu? Ne bileyim büyüklerin savaşlarında hayatlarını kaybeden çocuklar, kim bilir hangi güçlünün hakkıyla kurban oldu. Evet, 21. yüzyılda yaşıyoruz. Medeniyetin(!) zirvesinde...

Dünya üzerinde 8 milyar insan yaşadığı söylenmekte. Eğer doğruysa dünya hanesinde 8 milyarlık bir aileyiz. Bu insanlık ailesinde eve sığamayan, daha çok ayrıcalık isteyen, daha fazla hak isteyen, gözü doymayan azınlık kısım, sessiz ama sayıca fazla olan bölüme dünyayı dar etmekte. Halbuki dünya bu aile için yeterli. Herkes kendi odasında, kendi dinini, hayatını pekala yaşayabilir(di). Ama dedim ya, her asırda olduğu gibi, bu asırda da dünyaya sığamayanlar olmuştur maalesef. Dünya düzenini de her dönemde dünyaya sığamayanlar belirlemekte.

Peki bu dünya düzeninde herhangi bir yerde doğan çocuğun, doğuştan getirdiği haklar var mıdır acaba? Varsa nelerdir? Hepsini saymaya gerek yok. İlk hak, yaşama hakkıdır değil mi? Yaşama hakkı yoksa bir insanda, diğer yüzlerce hakkın bir hükmü yoktur aslında. Lakin birilerinin yaşaması için birilerinin ölmesi gerektiğine inanan insan sayısı azımsanamayacak kadar çoktur. Yani birilerine yaşama hakkı tanımayan bir dünya insan var.

Herkes biraz empati yapmalı bence. Dünyanın şanssız bölgelerinde doğmuş olsaydık eğer, yaşama hakkımız bile olmayacaktı. Ben, başkasına yaşama hakkı tanımayan bu insanları, dünya hanesindeki yaramaz çocuklar olarak değil, hain çocuklar olarak değerlendiriyorum. Ve hain çocuklar, az olsalar bile, güçlü oldukları müddetçe haklı olmaya devam edecekler kanaatimce. İnsan haklarıyla alakalı dünyada birçok etkinlikler, programlar yapılmakta. Güzel gelişmeler bunlar. Keşke bu etkinlikler etkili olabilse. Hayvan haklarına gösterilen hassasiyetin insan haklarına gösterilmemesi de içler acısı bir durumdur bana göre. Bir sokak köpeğinin dramı için ekran başında gözleri dolanlar; günahsız çocukların savaş mağduru olmasına, kadınların cehalet cinayetlerine kurban gitmelerine ekran karartmalarını nasıl değerlendirmeli?

“Gene gel! Gene gel! Her ne isen gene gel! Kafirsen, ateşe tapıyorsan, puta tapıyorsan da gene gel. Bu bizim dergahımız, umutsuzluk dergahı değil, yüz kere tövbeni bozmuşsan da yine gel.” Mevlana'nın düsturunca insanlığa

yaklaşabilen bir dünya hayali hep hayal olarak mı kalır bilmiyorum. Ama umutsuzluğun da haram olduğuna inananlardanım. Birileri gelip demokratik bir dünya sunacak diye bekleyenler, getirilenin her zaman adının demokrasi ama içeriğinin terör olduğunu hep acı bir şekilde anladılar. Dünyaya adaleti getirecek birilerini beklemek, bunun acı sonuçlarını görmek daha ne kadar tekrar edecek ki?

“Yaradılanı hoş gör, yaradandan ötürü.” demiş Miskin Yunus. Kim olursa olsun insanları hoş görmek, haklarına saygılı olmak, her haliyle kabullenmek çok az insanın erdemi haline geldi. Artık dünyada Mevlanalar, Yunuslar kalmadı mı yoksa?

İnsanların haklarına sahip çıkılan yeni bir dünya dizaynı için bir tek yol vardır, o da eğitim. “Bir milletin ıslahı kötülerin imhasıyla değil, yeni nesillerin ihyasıyla mümkündür.” demiştir bir evliya. Mevlana ve Yunus gibiler kalmadı diye dert yanmak problemi körüklemekten başka bir şey değildir. Mesele iyi bir eğitimle, Mevlana ve Yunuslar yetiştirebilmektir. Ancak bu şekilde haklılar güçlü hale geleceklerdir.

Ali ALTINSOY
Edebiyat Öğretmeni

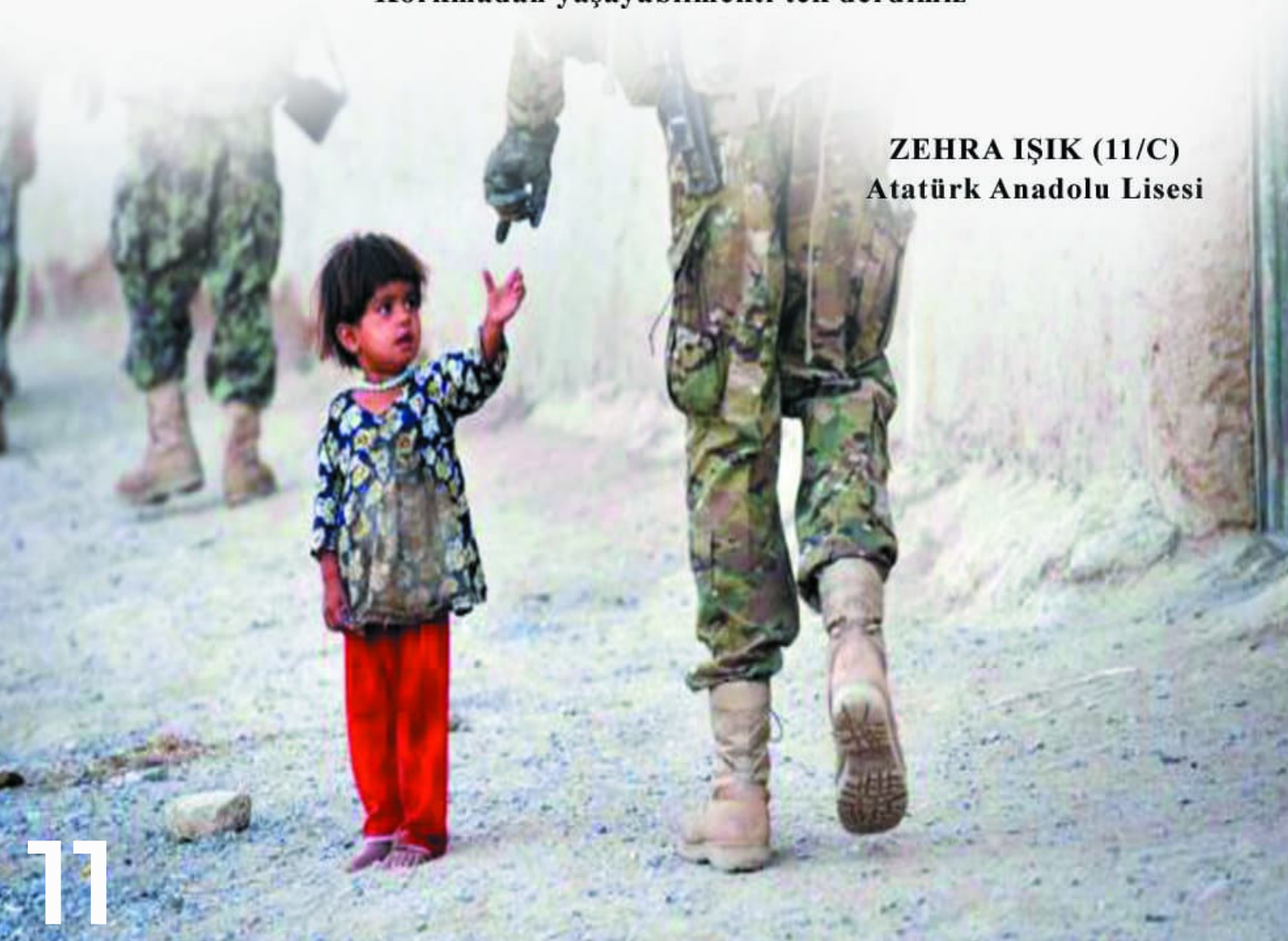
SAVAŞIN ÇOCUKLARIYIZ BİZ

Savaşın çocuklarıyız biz
Dumanlarla kaplı şehrimiz
Umut dolu gözlerimiz
Bugün yarın bitecek mücadelemiz

Savaşın çocuklarıyız biz
Silah tutar küçük ellerimiz
Bombalanırken evlerimiz
Tek sığınağımız annemiz

Savaşın çocuklarıyız biz
Yok oldu hayallerimiz
Oyun değil bizim isteğimiz
Korkmadan yaşayabilmekti tek derdimiz

ZEHRA IŞIK (11/C)
Atatürk Anadolu Lisesi

DOST DEDIĞİN

*Sevda ikliminde kanat çırpan
Ak bir güvercindir dost dediğin.*

*Kurumuş gönüllere ılgıt ılgıt akan
Hareli gözlerdeki yaştır dost dediğin.*

*Yalnızlığın zifiri karanlığında bir mum yakan
Mevlana'yı döndüren Şems'dir dost dediğin.*

*Ümitlerin tükenip kanadın kırıldığı zaman
Can ile yarenlik edendir, dost dediğin.*

*Sevinçlerin gönlünde şaklandığı zaman
Seninle dörtnala coşandır, dost dediğin.*

*Gönülde filizlenen bazen bir fidan
Fidanı budayan bahçivandır, dost dediğin.*

*Elemli bir bülbül gibi şakıdığı an
Gülün kokusunu bülbüle verendir, dost dediğin.*

*Ayakların takılıp yere düştüğün an
Senden önce "Anam" diyendir, dost dediğin.*

*Derdinle dertlenen sevincinle gülen
Ağyara kılıcı senden önce çekendir dost dediğin.*

*Dostluğun bir pula satıldığı şu yalan dünyada
Dostunu dünyalara vermeyendir, dost dediğin.*

Galip TEBER
Edebiyat Öğretmeni

ANLAT HOCAM

Bana konu üstüne konu anlattın,
Sağ ol, var ol hocam.
Ama ben yetişemiyorum,
Hayatı da anlat.
Sevgi neydi, saygı nasıldı,
Haddini bilmek neydi hocam?

Haksızlık boğazımda bir yumru,
Bana yutkunmayı öğret hocam.
Hep sus dedin, konuşma dedin,
Sustukça eksildim.
Bağırmaı, sesimi çıkarmayı,
Hak yedirmemeyi de anlat ne olur.

Anlat ki bileyim haklarımı,
Ayrabileyim doğruyu yanlışını.
Beni insan yapan yanlarımı
Öğrenyim sadece etten
Ve kemikten olmadığımı.
Anlat ki ben de bileyim hocam.

İLKNUR ELAMAN (10/B)
Atatürk Anadolu Lisesi

KİTAP İNCELEMESİ

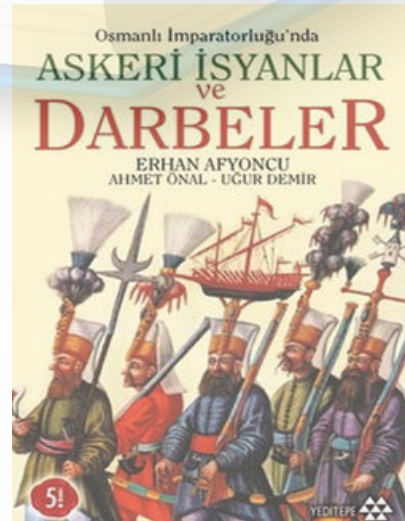
Dijital yayın hayatına güzel bir başlangıç yapmak isteyen Çağlayan'ın her sayısında siz okurlarımızla tanıştıracacağım bir kitabımız olacak. Bu sayımızda inceleyeceğimiz kitap, Prof. Dr. Eren AFYONCU'nun "Osmanlı İmparatorluğu'nda Askeri İsyanlar ve Darbeler" adlı eseridir.

Cumhuriyet döneminde demokrasinin işleyişi sık sık darbelerle kesildi. Aslında bu bizim eski bir geleneğimiz. Osmanlı döneminde de asker birçok defa isyan ederek yönetime müdahale etmiş, Osmanlı padişahlarının yaklaşık üçte biri askerin müdahalesiyle değiştirilmişti. Osmanlı İmparatorluğu, kurduğu askeri sistem sayesinde önce Bizans ve Balkan devletlerine, daha sonra da Avrupa devletlerine karşı büyük bir üstünlük kurmuştu. Ancak büyük fetihlere imza atan ordu, devlet otoritesinin zaafa uğradığı dönemlerde sık sık isyan edip yönetimin belirlenmesinde büyük pay sahibi olmuştur. Türk tarihindeki darbeler macerası sadece Cumhuriyet ya da Osmanlı dönemine has bir şey değildir. Anadolu Selçuklu, Büyük Selçuklu ve İslamiyetten önceki Türk devletlerinde de darbe diyebileceğimiz yönetim değişikliği ya da askeri isyan örneği çoktur.

Osmanlı isyanları ve darbelerinin tarihi Fatih Sultan Mehmed'in hükümdarlığının ilk dönemindeki 1446 Buçuktepe İsyanı ile başlar ve 1913'teki Bâbüali baskınıyla sona erer. Neredeyse Fatih Sultan Mehmed'ten sonra isyanla yüzleşmeyen Osmanlı padişahı yok gibidir. 36 Osmanlı padişahından 12 tanesinin isyan ve darbe ile tahtını kaybettiği göz önüne alındığında durum anlaşılır.

Kitabı okuyanlar, bu kadar askeri isyan ve darbeyi görünce bu imparatorluğun nasıl bir cihan devleti olduğuna ve nasıl ayakta kaldığına şaşıracaklardır.

İstanbul, Osmanlı başkenti olduktan sonra büyüklü küçüklü birçok isyana tanık oldu. Bu isyanlar o kadar ileri boyutlara ulaşıyordu ki, bazen padişahın mutlak vekili olan sadrazamların kelleri alınırken, bazen de bizzat padişahlar tahttan indirilip, öldürüldü. İsyan patlak verdikten sonra önünü almak oldukça güçtü ve asiler, birkaç istisna hariç, genelde istedikleri kişilerin kellelerinin meydanlarda sallandırılmasını sağlıyorlardı. Bazen saatlerce, bazen de günler hatta aylarca devam eden isyanlar İstanbul halkına korkulu günler yaşıyor, günlük hayat tamamen felç oluyordu.

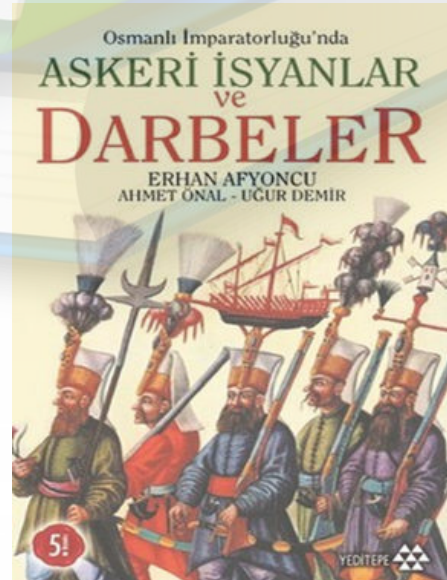
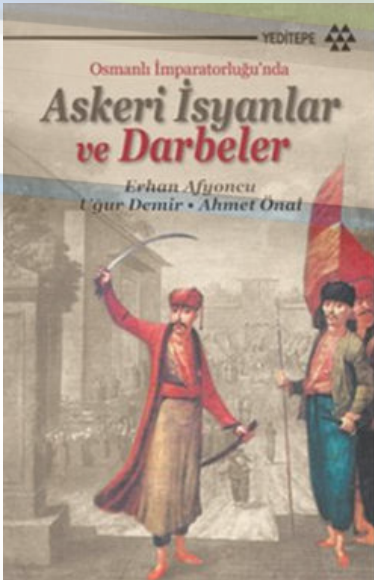

Özellikle At Meydanı, Osmanlı devri isyanları ile âdeta özdeşleşen bir mekân olmuştur. Hem Bizans, hem de Osmanlılar döneminde eğlencelerin yapıldığı ve törenlerin düzenlendiği önemli bir yer olan meydan, kozların paylaşıldığı, hanedanın meşruiyetinin tartışıldığı, idarecilerin icraatının yüksek sesle eleştirildiği ve şehrin kapılarının kapatılmasından sonra askerî grupların farklı unsurlarının birbirlerine kılıçlarını çekip silahlarını boşalttığı; karşılıklı fetvaların birbirini hükümsüz kıldığı; tüm bunların bazen bir padişahın tahttan indirilmesine ve hatta öldürülmesine kadar ileri gittiği; bazı devlet adamlarının canlarına mal olurken, bazıları için ise ikbal kapılarının ardına kadar açıldığı; özetle her şeyin “devletin bekası ve adaletin temini için yapıldığı” bir mekâna dönüşmüştü.

İsyanları veya darbeleri yazmak tarihçi için hiç de kolay değildir. Kaynakların yetersiz olması, birçok konuda yanlış yazılmaları ve sorularımızın çoğuna cevap vermiyor olmaları tarihçinin işini oldukça zorlaştırmaktadır. Resmî belgelerin bile tarihçiyi yanıltabildiği bir durumda tarihçi sis perdeleri arasından yolunu tayin etmek zorundadır. Bu zorluklara ve imkânsızlıklara rağmen tarihçi, isyanların ve darbelerin genel bir tablosunu “hac yolundaki karınca misali” okuyucuya sunmak zorundadır. Prof. Dr. Eren AFYONCU ve ekibinin hazırladığı bu kitapta Osmanlı tarihinde meydana gelen isyan ve darbelerin önemli bir kısmı yer almaktadır. Etkileri açısından imparatorlukta büyük tahribata, yıkımlara ve kıyımlara yol açan isyanlar ve darbeler genel hatlarıyla, kronolojik bir sıra takip edilerek anlatılmaya çalışılmıştır. İlk baskısı 2010 yılında çıkan eserin günümüzde 5. Baskısı siz okurların beğenisine sunulmuştur.

Musa ÇELİK Edebiyat Öğretmeni

MUTLULUK

Adam kırgın bir şekilde mutlu musun, diye sordu kadına.

Kadın şaşırıldı.

Durdu ve düşündü.

Sahi mutlu muyum?

Mutluluk dediğin nedir ki?

Neyin özlemini çekiyorsan, eksik olan neyse onu tamama erdirme duygusu.

Evlad özlemi çeken kadın için bir bebek müjdesi, hasretini çektiğin kişiye kavuşma anı.

Başarmanın verdiği doyum, takdir edilmenin hoşnutluğu.

Uzun zamandır istediğin şeye sahip olmak.

Unuttuğunu sandığın şarkının tekrar diline dolanması.

Kışlık ceketinde bulduğun bir miktar para.

Yorgun bir günün ardından ayaklarını uzatıp içtiğin sıcacık bir çay.

Güneş kavururken tenini serinleten buz gibi su mesela.

En sevdiğin yemeği yediğin an.

Yazın kısa bir yağmurun ardından gelen mis gibi toprak kokusu.

Yıllardır görmediğin arkadaşını; daha dün görüşmüş gibi karşılamak.

Yeni yıkanmış çarşaf kokusu.

Mutluluk bir an sadece.

Hissettiğin güzel bir duygu.

Gel gör ki; hastalanınca çocuk, uykusuz bırakınca anneyi yorgunluk kaplayınca annenin bedenini, ruhunda hissettiği çaresizlik mutluluğunun önüne geçebilir belki.

En sevdiğin yemeği fazla kaçırdığın vakit karnına giren ağrı, mutluluğunun yerini alır.

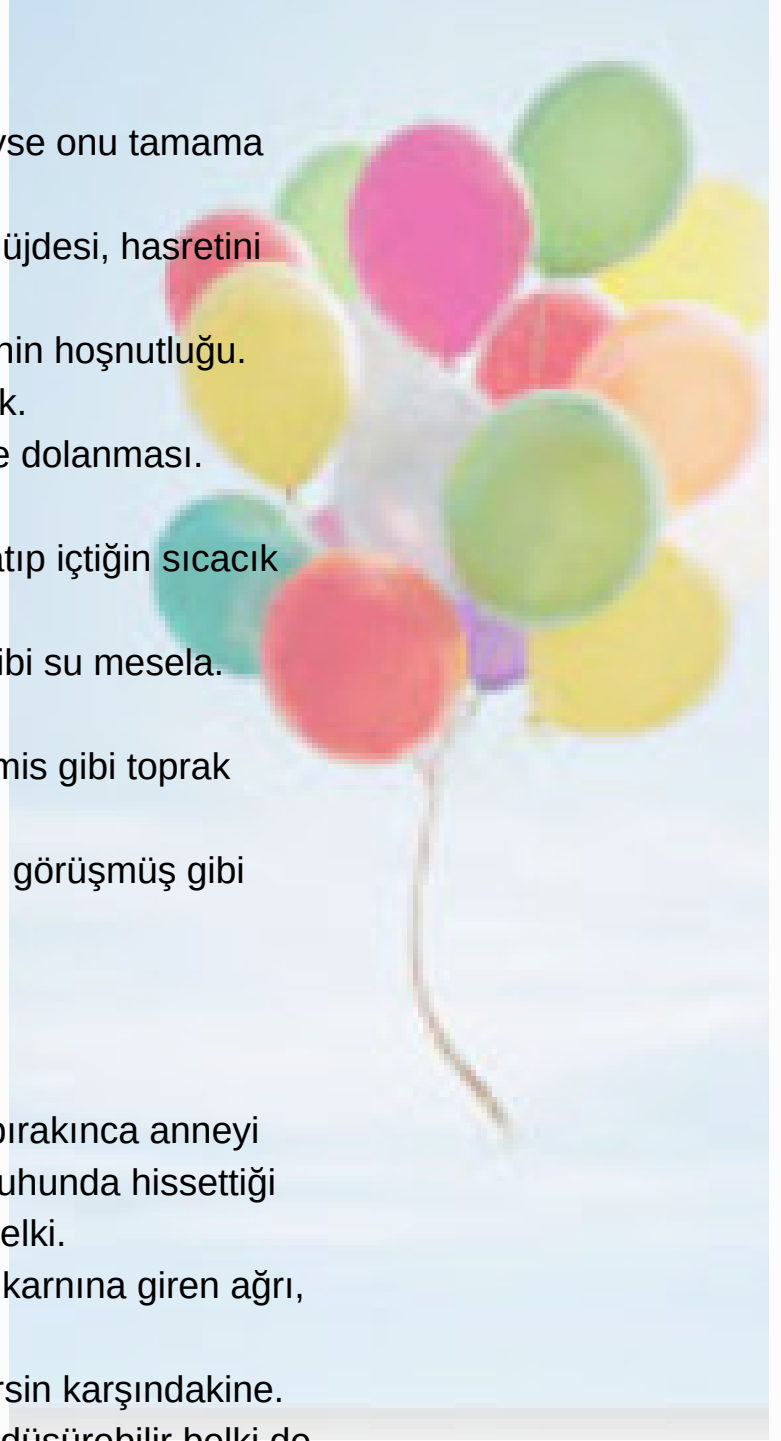
Hasret bitip kavuşma anı geçince kızabilirsin karşındakine.

Serinleten buz gibi su, hasta edip yatağa düşürebilir belki de.

Mutluluk bir an sadece. Öyleyse mutsuzluk da mutluluğa tabi.

Hasret çekmeden olur mu? Beklemeden istemeden olur mu?

Kadın bunca gürültülü düşüncenin ardından adama baktı ve gülümseyerek " Beni çok sev olur mu?" dedi sadece.

Melin denizin her bir dalgası kıyıya vururken aklındaki derin düşüncelere daha çok dalıyordu,"Sınavlarım düşük gelirse ne yapacağım? Her şey çok pahalı oldu paramı daha uygun nasıl harcayacağım? Bir işe daha mı girsem acaba?" ve buna benzer bir sürü şey aklına dalgalar gibi üşüşüyordu.Daldığı düşüncelerden onu çıkaran, omuzuna dokunan bir el oldu. Dönüp baktı. Sakalları ağarmış, dilenciye andıran kıyafetleri ve denizden de mavi gözleriyle dikkat çeken bir dedeydi. Adam Melin'in konuşmasına fırsat vermeden yüzüne kocaman bir gülümseme kondurdu ve buruşuk paltosundan iki şeker çıkardı, bir tanesini Melin'in eline tutuşturdu. Melin yorgun ve soluk gözüken suratıyla gülümsemeye çalışarak adama teşekkür etti.Şaşırmıştı ama neden adamın bir anda gelip ona şeker verdiğini sorgulamak istemedi.Ve derin düşüncelerine geri dönmek üzere tekrar kafasını denize doğru çevirdi.

Adam Melin'in yanındaydı hala ve oda kafasını denize doğru çevirdi.Bir süre sonra da adam sessizliği bozdu. "Bu kasvetli havada bu denizi izleyerek ne yapıyorsun?" Melin çok geçmeden cevap verdi: "Düşünüyorum." Adam bu hızlı yanıtın ardından merakla "Neyi?" diye sordu, Melin hafifçe tebessüm ederek "Her şeyi." dedi kısık bir sesle. Adam şaşkın bir yüz ifadesiyle "Neden düşünüyorsun?" diye sordu bu seferde. Melin: "Düşünmezsem ileriki zamanlarda sürekli tökezlerim" dedi. Melin'in cevapları kendinden emin ve kısaydı. Adam:"Bugünden yarını düşünme, yarını yarın düşün, diye bir söz duymuştum senin yaşlarındayken."dedi. Melin adama baktı sakın bir ses tonuyla "O zaman çok geç kalmaz mıyız?" diye sordu adama. Adam tebessüm etti ve Meline "Ne için geç kalasın ki?" Adam Melin'den bir süre yanıt vermesini bekledi, yanıt vermeyeceğini anladığında cümlesine şöyle devam etti "Her günün farklı güzellikleri ve ayrı ayrı seçenekleri vardır, kimi zaman senin o seçeneklere ihtiyacın vardır kimi zamanda diğer insanların senin seçeneklerine ihtiyaçları vardır." Bu sözler Melin'in aklındaki bazı soruları cevapladı ve Melin adama yanıt olarak "Doğru..." dedi kısaca, aklındaki karmaşık düşünceler beyninde uçuşuyordu adetaama Melin'in kafasının içinde hala cevaplanmayı bekleyen bir çok soru vardı ve bunların da yanıtlarını istiyordu. Adamı masalarda insanların karşısına çıkan bir pir-i nurani kabul etmiş ve ondan medet umar hale gelmişti. Melin kafasını adama doğru çevirdi ama adam çoktan kalkmış ve sahilden yavaş yavaş uzaklaşıyordu. Melin adama ses tonunu biraz daha yükselterek seslendi: "Peki ya diğer sorularım? Onlar ne olacak?" Adam yavaşladı arkasını dönerek Meline tekrardan gülümsedi ve paltosunun cebinden bir tane daha şeker çıkardı. Melin'e göstererek "Şekerini yemeyi unutma! İstersen yarın bir tane daha veririm." dedi ve yavaşça ilerlemeye devam etti. Melin tekrar o karmaşık düşünceleriyle baş başa kalmıştı adamın Melin'e söylediği şeyler hem bazı sorulara yanıt olmuştu hemde bazı sorularını daha da arttırmıştı.

Melin bir sonraki gün sahile yanında bir termos çay ve iki bardakla gitti.Hava bu sefer daha açıktı ve denizin hırçın dalgaları daha sakindi.Yarım saat geçince adam yavaşça Melin'in yanına oturdu. Sanki konuşmadan da bir şeyler anlatıyordu yaşlı adam. Bir süre konuşmadan bir ufak tebessümle başlayan muhabbetlerine daldılar. Neden sonra Melin'nin aklına çay geldi.Adama bir bardak çay koydu ve adamın konuşması bekledi.Sorularına yeni yanıtlar bulmak için sabırsızlanıyordu ama belli etmemeye çalışıyordu. Adam konuşmayı başlatmayınca sessizliği bozan Melin oldu: "Sizce hayatınızda aldığınız önemli kararlar yanlış seçenekler yüzünden kötü sonuçlar doğuracaksa ne yapmanız gerekir?" Adam hızlı bir şekilde cevap verdi "Kötünün içinde iyiyi ararım tabiki! Her zaman böyle değil midir zaten? İyi ve güzel her şey kötünün arkasında gizlidir." Melin bu cevap ile kafasındaki birkaç soruyu daha cevaplamış oldu, Adam bir anda "Ahh unuttuyordum az kalsın!" dedi ve paltosunun cebinden iki şeker çıkardı, bir tanesini Melin'in eline tutuşturdu. Melin tebessüm ederek teşekkür etti. Bir süre sessizlikten sonra Melin sessizliği bozdu: "Yarının kararını yarın ver sözü sizin için ne anlama geliyor?" diye sordum bu sefer. Adam hızlıca: "Yarının sana sunacağı seçenekleri dünden bilemezsin, o seçenekleri sadece o gün öğrenirsin ve ona göre hareket edersin." Bu cevap Melin'e yeterince mantıklı gelmişti. Tam bir soru daha hazırlıyordu ki dönüp baktığında adam çoktan gözden kaybolmak üzereydi.

Esrarengiz bir adamdı. Anlattıkları aslında çok da bilgece şeyler değildi ama tam da ihtiyaç duyduğum anda, ihtiyacım olan sözleri söyledi. Susuz olmayan bir insana ne kadar su versen de nafiendir. İşte en susadığım anda yetişen bu yaşlı insana bir teşekkür bile edemedim.

Sonraki günlerde bir daha gelmedi adam. Kısa sohbetimiz bana yarın için endişelenmenin yersiz olduğunu öğretmeye yetti.

YAĞMUR KARADEMİR (9/B)
ATATÜRK ANADOLU LİSESİ

AŞK SOKAKLARI

Sisli gecelerin içinde
kaybolurum seninle iken,
Karanlık sokak lambasıyla dolu
kalbimdeki her saniyem,
Yatmam kokunsuz, içmem su,
yaşayamam ben sensiz,
Dolaştığım bu yollar
arar bu ayrılıklar nedensiz.

Gül bahçesinde bir papatya misali
toplamaya kıyamam
Değmesin ellerine
ben buna izin vermem
Mesafeler hangi sevdaya
engel olmuş ki hepsi yalan
Yüreğimde taşırım
seni asla vazgeçmem.

Büyüleyici bir taş gibisin
toplamaya kıyamam
Kahverengi gözlerin bir toprak gibi
kendimi içinden alamam
Yere göğe anlattım seni
ne kadar aşık olduğumu
Üzülmemek elde değil
şimdi kimlesin sevgili...

KOVALAMACA

Aylar yılları
Dakikalar saatleri
Ben seni kovalıyorum Sevgilim.
Kaçabildiğin kadar kaç
Sonunda geleceğin yer benim yüreğim.

İntizar ediyorum
Bu kaçışlarına
İtiraz ediyorum
Beni sevmeyişlerine
Yorulmak bilmeden kovalıyorum seni
Eninde sonunda geleceğin yer benim
yüreğim

Hadi git,dön dolaş eğlen
Sonra yine gel
Ben duygularımı yitirmeden
Seni kucaklarım her gelişinde

Asya KARAGÖZ (10/A)
Atatürk Anadolu Lisesi

TEPEDEKİ KONAK

İnsanların birçoğu karanlıktan korkar, benim için ise işler çok farklı. Ben insanların korktuğu karanlığa sığındım, her şeyim bildim onu. Ve karanlık da bana kucağını açtı.

Tam olarak oradayım, ihtişamlı, beyaz, geniş, iki katlı Konak. Ben burada doğdum ve ruhumu bu konak hapsedti. Ailem doğduğum zamanlardan beri bodrum katını kilitledi. Benim doğumum babaannemin ölümünü getirmiş ve gizlice dinlediğim kadarıyla bu bodrum ile bağlantısı var. Olaydan bir süre sonra taşınmışız. Sadece bu konaktan değil, komple kasabadan. Fakat içimde durduramadığım, bir tarifsiz duygu beni bu tepedeki konağa gelmeye itiyordu.

Bu konakta pek güzel anılar yaşadığım söylenemez evet, mesela sürekli gördüğüm boynunu eğmiş, bana bakan kadın gölgesi... Fakat bana zarar vermedi, beni koruyor gibiydi. Ya da ben öyle sanıyordum. O gölge ile bir keresinde iletişim kurmaya çalıştım: "Merhaba eğri boyunlu kadın... Ben Nelly Crain, 8 yaşındayım. Sen kaç yaşındasın?" Fakat bana asla cevap vermedi.

Anne ve babamın şehir dışına çıktığı bir gece, onlarla gelmeyeceğimi söyledim ve gittiklerinde arkalarından evden çıktım.

Yarım saat içerisinde kasabaya yakın ormana gelmişim bile, fark ettiğim ilk şey etrafın sessizliğiydi. Orman yolları... Karanlık havayı aydınlatan tek varlık olan ay ve dar araba yolu... Tüylerimin diken diken olduğunu hissedebiliyorum. Nihayet artık kasabaya giriş yapmıştım. Şimdi tek hedef tepedeki konaktı...

Kasaba sessizliğini korumaya yeminli gibiydi. Ölüm sessizliği... Ve uçsuz bucaksız karanlık... Dakikalar içerisinde konağın önüne gelmişim fakat bir şeyler tuhaftı. Konağın ışıkları sanki eski günlerdeki gibi yanıyordu. Uykudan uyanmış bir tanıdık gibi üstüme camlarını dikmiş beni içeriye davet ediyordu. Derin bir nefes aldım ve boynumda taşıdığım anahtarı çıkartıp kapıyı açtım. Çalkalanan bir okyanus gibiydim ve her an taşacaktım. İçeriye girdiğimde bir anlığına eski günlere gittim. Erkek kardeşlerim Luke ve Phil birbirini kovalıyor, kız kardeşim Gale ise mavi benekli elbisesi ile dans ediyordu. Ah tabii ki o elbise... Hiç üzerinden çıkarmadığı, annemin ördüğü. Bir anda Gale yanıma gelerek elimden tuttu ve beni salonun ortasına getirdi. Her şey yerli yerinde idi. Değişen bir bendim. Onları çocukluğunda bırakıp büyümüş ve onlara ihanet etmişim sanki. Dansına devam

ediyordu ve ben de ona eşlik etme kararı aldım. Dans ederek ilerliyorduk tıpkı eski günlerdeki gibi. Bodrum kapısının önüne geldik. İçimde tarifsiz olan o his yeniden oluştu, sanki ruhum göğüs kafesine sığamıyor, özgür kalmak istiyordu.

Gale Bodrum katının kapısının kolunu çevirdi ve kapı açıldı. İçeriden bembeyaz uzun saçlı, beyaz elbiseli olan kadın dışarıya doğru çıktı. O kadındı işte. Çocukluğumda gördüğümü sandığım kadın. Bana “gel” dercesine işaret etmeye başladı. Peşinden ilerlemeye başladım. Bodrumun en son köşesine kadar geldik. Yerde bir sürü kablo vardı. Bana bir şeyler göstermek istiyor gibiydi, önüne doğru ilerledim ve tam önünde durdum.

“Karanlıkla tanışmak ister misin?” diye sordu bana.

“Evet.” diye fısıldadım

Kadın önüme geçti ve kablolarla bir şeyler yaptı fakat tam göremedim. Ne yaptığına baktığımda ipleri doladığını gördüm.

Ona sormam gereken birkaç soru vardı. Mesela babaannem olabilir miydi?

Bunca yıl neden sadece bana görünüyordu. “Eğri boyunlu kadın...” dedi, bir süre sustu ve ipi bana uzattı.

“Aslında sensin güzelim.” dediği sırada ipin boynuma dolandığını hissettim.

Kadının gözleri bir anda kırmızıya büründü, çığlık atmamla görüş açımın küçülmesi bir oldu.

Aşağı düşüyordum.

Bir anda havada asılı kaldım.

Babaannem beni asmıştı.

Ve ben buna izin vermiştim?

Ve sonra annemin sesini duydum. Onlar buradaydı. Beni duyamıyorlardı. Anne beni kaldır diye bağıryordum fakat o sadece ağlıyordu. Hıçkırıklar arasında duyduğum bir cümleyi hala anlamlandıramamıştım.

“Aynı babaannesi gibi intihar etmiş, kaderleri aynıymış.”

Azra ÖZKALKAN (9/B)

Atatürk Anadolu Lisesi

Hayat dediğin şey nedir ki? Boş bir kavanoz... Sen hayatını güzel yaşarsan o kavanoz şeker kavanozu olur. Eğer sen kötü bir hayat yaşarsan kavanozun acı biber dolar. Belki de bomboş yaşarsın bu hayatı kavanozun da boş kalır. Hayat öyle bir şeydir ki aynı bir tuz gibi ekmezsek tatsız tuzsuz olur. Fazlaya kaçarsan da yakmaya başlar. Dengeli olmalı ki lezzetli olsun.

Hayatınızı usta yaşayın ki bu dünyadan göçtüğünüzde arkanızda hep iyilikler bırakın. Hayat; üzülmek, acı çekmek için çok kısa. Siz küçük şeylerden mutlu olmayı, sorunları çözmeyi başarabildiğinizde bu hayatı güzel yaşamış olursunuz. Ufak şeylere takılmayın zaten hayat sizin için bir yol çizer. Siz sadece o yolu güzelleştirebilirsiniz. Bu yol bazen engebeli bir dağ yolu, bazen düz bir asfalt olur. Siz her şeye olumlu yaklaşırsanız bahçeleriniz zaten çiçek açar. Yaşamaktan korkmayın, hayat cesur olanları sever. Korkularınızla, acılarınızla yüzleşin. Geriye sadece mutlu bir insan bırakın. Hobiler edinin, yardımlar yapın, dostlar edinin, partiler düzenleyin... Güzel enerjinizi her daim yararınıza kullanın. Geriye dönüp baktığınızda keşke demeyerek yaşayın. Yeteneklerinizi fark edin. Her insan aynı değildir. Siz radyo da çalan parçada bulursunuz huzuru; bir başkası top peşinde koşan çocukta, kavurucu sıcakta, hafif esen rüzgarda, yeni yıkanmış çamaşırda, yağın yağmurda, denizin dalgasında bulabilir huzuru. Bu kadar farklıken bir de birbirine benzeme, yaranma çabası niye?

Ben demiyorum ki her şey yolunda olacak. Elbet pürüzler çıkacak ama onları kapatmak da sizde. Hatalar ebedi değildir. Bazı şeyler yaşanır geçer; aynı kış gelince ağaçların yapraklarının dökülmesi, göçebe kuşların göç etmesi gibi... Ben size diyorum ki hatalarınızda takılı kalmayın ders çıkarın, düzeltin ve yolunuza devam edin. Eğer hayatınızı ustaca yaşamak istiyorsanız gelecek nesillere eser bırakmak da bir formüldür. Hayatı kendiniz için yaşarsanız görürsünüz o Kafdağı'nda sandığınız mutluluğu.

Ceren Arslan 11/C
Atatürk Anadolu Lisesi

BİLİNENLERİN BİLİNMEYENLERİ

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Kurtuluş Savaşı'nın kahramanı ile ilgili hep siyasi ya da askeri özellikleri bilinir. İnsani yönleri hep arka planda kalır. Mesela bu mavi gözlü adamın lacivert takım elbise giymediğini, ata lafını hiç sevmediğini, en büyük hayalinin dünya turuna çıkmak olduğunu ve kan görmeye dayanamadığını pek kimse bilmez.

NAZIM HİKMET RAN

Dünyaca ünlü şairlerimizdendir. Şiirleri buram buram memleket kokar. İnsanlar tarafından pek bilinmeyen yönleri de vardır. Annesi ilk kadın Türk ressamdır. Ayrıca Yahya Kemal'le bir aşk yaşamıştır. Nazım koyu Beşiktaşlıdır. Hapishanede su ile işkenceye uğradığı için su fobisi vardır.

ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

Edebiyatımızın şiirlerini okumaya doyamadığımız güzel şairi. Hayatında ilginç olan nokta ise çok defa intihar girişiminde bulunması ve başaramamasıdır. Daha da ilginç olanı: Oğlu Vedat kendini Galata Kulesinden atmıştır. Elinde de bir not: Baba intihar böyle edilir.

HÜSEYİN RAHMİ GÜRPINAR

Serveti Fünun Edebiyatının bağımsız yazarı, Gulyabani, Şıapsevdi gibi romanlarının müellifi Hüseyin Rahmi temizlik hastasıydı. Mikrop kaparım korkusuyla eldivenleri olmadan sokağa çıkmaz, dört mevsim eldivenle dolaşırdı.

ORHAN VELİ KANIK

Garip Akımının garip şairi Orhan Veli özellikle "Ağlasam sesimi duyabilir misiniz mısralarımda" dizesiyle gönül tahtımıza kurulmuştur. Çapkınlığıyla da adından söz ettiren şairimiz, ne hüsrandır ki son nefesini bir kanalizasyon çukuruna düşerek vermiştir. Allah rahmet eylesin.

HONORE DE BALZAC

Vadideki Zambak isimli romanıyla gönüllere taht kurmuş köy kökenli bir Fransız yazardır. İlginç bir adamdır. Günde 50 bardaktan fazla kahve içermiş. Onun için kahve artık bir hastalık olmuştur. Rivayete göre kahve yapacak birisini bulamazsa kahve çekirdeği çiğnermiş.

YAŞAR KEMAL

Edebiyatımıza sayısız eser bırakan ünlü yazarımızın küçüklüğü pek talihsizdir. Babasının evlatlık olarak aldığı Yusuf isminde bir çocuk, babasını camide kalbinden bıçaklayarak öldürmüştür. Bütün bunlara şahitlik eden Yaşar, 12 yaşına kadar kekeme kalmıştır.

SCHILLER

Döneminin en önemli şairlerinden biri olan şiirlerinde her daim doğayı hissettiğimiz Friedrich Schiller masasındaki çürük bir elmayı koklar ve ilham gelmesini beklermiş. Elma ile gelmeyen ilhamı ise kendini banyoya kapatarak suyun içinde beklermiş.

VİCTOR HUGO

Fransız edebiyatının en büyük yazarlarından olan Victor Hugo yaşlanmaya karşı epey takıntılı bir yazar. Hatta vücudunun diri kalması için her sabah buzlu su ile duş alır, sesinin güzelleşmesi için de çiğ yumurta içermiş.

YAHYA KEMAL BEYATLI

Sessiz Gemi şiiriyle gönlümüze taht kuran Yahya Kemal hayattayken hiç kitabı yayımlanmamıştır. Mükemmeliyetçi olduğundan Açık Deniz şiirini tam 15 yılda tamamlayabilmiştir. Ayrıca rivayete göre ömrünün 19 yılını bir otel odasında geçirmiştir.

SHAKESPEARE

İngiliz edebiyatının ünlü tiyatrocusu ve şairi. Romeo ve Juliet, Hamlet gibi eserleriyle dillere pelesenk oldu. Ama aslında bir tefeci idi. Tahıl ticareti ve tefecilik ile yazarlıktan daha fazla para kazanıyordu.

TOLSTOY

13 çocuğu vardı. 48 yıllık evliliğinin ardından karısına "Benim yaşımdaki insanların yaptığı bir şeyi yapıyorum. Son günlerimi tek başıma geçireceğim." yazan bir not bırakarak evini terk ettiğinde 82 yaşındaydı. Birkaç gün sonra bir tren garında donarak öldü.

Zehra Işık (11/C)

Havva Nur Duman(11/D)

*Bir milletin ıslahı kötülerin imhasıyla değil, nesillerin
ihyasıyla mümkündür.*

2022

ATATÜRK ANADOLU LİSESİ